

reflexionsvinkel s.

1reflexiv [reff' - äv. re'-] adj.
-t -a tillbakasyftande; *reflexivt pronomen* t.ex. 'sig'; *reflexivt verb*, t.ex. 'sätta sig'

2reflexiv [reff' - äv. re'-] s.
-et; pl. = el. -er

reflexivpronomen [reff'-
äv. re'- el. -i'v-] s.

reflexljus s.

reflexmärke s.

reflexmässig adj. -t -a

reflexräddning s.; av mål-
vakt

reflexrörelse s.

reform [-år'm] s. -en -er
ombildning, förändring
till det bättre; samhälls-
förbättring

reformarbete s.

reformatiön [-o'n] s. -en
-er omdaning; hist. kyrk-
lig omdaning utgående
från M. Luther m.fl.

reformationsdag s. best.
(hist.) en av de fyra böndagar-
na i svenska kyrkan

reformationspsalm s.

reformationstid s. best.

reformator [-a'-] s. -n -er
[-o'r-]; omdanare, sam-
hällsförbättrare; hist.
ledare för den kyrkliga
reformationen på 1500-
talet

reformatorisk [-to'-] adj.
-t -a

reformbehov s.

reformera [-e'ra] v. -de
omdana, ombilda, för-
ändra till det bättre

reformering s.

reformert [-ärt'] adj.; n. =,
-a; *reformerta kyrkor* ut-
gående från reformator-
erna Zwingli o. Calvin

reformfientlig adj. -t -a

reformförslag s.

reformförsök s.

reformism [-ism] s. -en re-
formvänlig icke revolution-
är åskådning el. riktning

reformist [-is't] s. -en -er

reformistisk adj. -t -a

reformiver s.

reformlivrare s.

reformkrav s.

reformpedagogik s.

reformperiod s.

reformpolitik s.

reformprogram s.

reformsträvan s.

reformsträvande s.

reformtakt s.

reformverksamhet s.

reformvilja s.

reformvänlig adj. -t -a

refraktion [-kfo'n] s. -en
-er strålbrytning

refraktionsfel s.; i ögat

refraktor [-ak't-] s. -n -er
[-o'r-]; teleskop med en-
bart linser

refraktorobjektiv s.

refräng [-än'] s. -en -er om-
kvåde; *tänka på refrängen*
tänka på att gå hem el.
bryta upp

refrängsångare s.

refräschör [-ö'r] s. -en -er

raffräschtissör

refug [-u'g] s. -en -er
trottoarliknande upphöj-
ning mitt i gata o.d.,

skyddstrottoar, väntplan

refusera [-us- äv. -ys-] v.

-de vägra att publicera el.
uppföra el. utställa; avvisa,
förfasta

refusering s. -en -ar

1regal [-a'l] adj. -t -a kung-
lig, tillhörig kronan o.d.

2regal [-a'l] s. -en -er **1** ställ
för stilkaster **2** orgel-
register

regale [-a'-] s. -t -n krono-
rättighet, statsmonopol
o.d.

regalera v. -de undfägna

regalering s.

regalier [-a'-] s. pl.; kungliga
värdighetstecken

regaliesamling s.

regallskepp s.; stort örlogs-
fartyg från 1600-talet

regatta [-att'a] s. -n

regattor tävlingsserie i
segling el. rodd m.m.

regattabåt s.

1regel s. -n *regler* föreskrift,
norm; vana; sats som anger
det normala el. vanliga;
i el. som r. äv. i *regeln* i all-
mänhet

2regel s. -n *reglar* äv. **rigel** -n
riglar skjutbar slå för
dörr el. ten i lås o.d.; trä-
virke som stomme i hus-
väggar m.m.

regelbinda v.

regelbok s., till ¹*bok*

regelbrott s.

regelbunden adj.

regelbundenhet s.

regelfästa v. *regelfäste*

regellås s.

regellös adj. -t -a

regellöshet s.

regelmässig adj. -t -a

regel. mässig. het s.

regellätt adj.

regellsamling s.

regelstridig adj. -t -a

regelsystem s.

regellvåg s.

regellvidrig adj. -t -a

regellvägg s.

regeländring s.

regemente [-jemen'te el.
-ge-] s. -t -n truppförband
som är högsta admin-
istrativa enhet för utbild-
ning m.m.; styrelse, valde

regementsbefäl s.

regementschef s.

regementsifana s.

regementsintendent s.

regementskamrat s.

regementsläkare s.

regementsmusik s.

regementsloficier s.

regementsstab s.

regementstrumslagare s.

regementsvet. er. in. är s.

regementsvis adv.

re. gen. er. at. iön [-je-, -o'n] s.
-en -er återbildning, för-
nyelse m.m.